

Η μικρή Σοφία και τα εμπόδια του κορωνοϊού

Δέσπω Λάμπρου

Μαρία Χατζηδημήτρη

Μια φορά και ένα καιρό ήταν η μικρή Σοφία και ζούσε σε μια πόλη με την οικογένειά της. Ήταν ένα κοριτσάκι μόλις επτά ετών. Της άρεσε πολύ το σχολείο και να διαβάζει. Ήταν πολύ επιμελής μαθήτριά.

Ξαφνικά μια μέρα υπήρχε μια ανησυχία μέσα της ότι αυτή την σημερινή μέρα κάτι θα συνέβαινε και δεν θα πήγαινε σχολείο για λίγες μέρες. Έτσι μπαμ... ακούνε ως το βράδυ στη τηλεόραση οι γονείς της, ότι τα παιδιά δεν θα πάνε σχολείο για τις επόμενες μέρες λόγω μιας πανδημίας.

Όμως η μικρή Σοφία, ήταν πολύ στεναχωρημένη που θα καθίσει στο σπίτι γιατί δεν θα έβλεπε τις φίλες της. Προσπαθούσαν οι γονείς της να την καθησυχάσουν και να την ηρεμήσουν εξηγώντας για αυτή την αρρώστια που κυκλοφορεί σε όλο τον πλανήτη. Αυτή ηρέμησε και έπεσε στην αγκαλιά της μαμάς της.

Την επόμενη μέρα χαρούμενη και χαλαρή ξύπνησε πιο νωρίς από τους γονείς της. Άνοιξε την τηλεόραση και έβλεπε ένα βίντεο που μιλούσαν για τον κορωνοϊό. Ξύπνησαν και οι γονείς της, την καλημερίζουν, αλλά ο μπαμπάς τρέχει βιαστικός για την δουλειά του.

- Μαμά, μαμά έμαθα για τον ιό που κυκλοφορεί. Είναι ένας κορώνας. Αυτή η κορώνα που φοράνε οι βασιλιάδες και πετάει παντού αυτός ο ιός!..
- Χαχααα κοριτσάκι μου..! Φαντάσου ότι ο κορωνοϊός είναι ένα αόρατο μπαλόνι, όπως το χταπόδι και έχει χέρια γύρω του και κινείται παντού. Δηλαδή πηγαίνει πάνω στον άνθρωπο, στις επιφάνειες ακόμα και στην ατμόσφαιρα.
- Και πώς τον αποφεύγουμε μαμά για να γλιτώσουν όλοι οι άνθρωποι;
- Σοφίτσα μου σοφή θα σου πω! Πρέπει να πλένουμε τα χέρια μας συνεχώς, να προσέχουμε να μην τα ακουμπάμε στο στόμα, στη μύτη και στα μάτια. Πρέπει να βάζουμε και αντισηπτικό για να φεύγει αυτός ο ιός. Τώρα Σοφία μου θα πάω να σου κάνω το πρόγευμά σου και ότι θες θα μιλήσουμε για να σου εξηγήσω για αυτό τον ιό.
- Εντάξει, μαμά όμως θυμήσου να πλένεις τα χέρια σου!
- Ευχαριστώ κορίτσι μου, φυσικά θα τα πλένω.!

Η Σοφία περιμένοντας για το πρωινό φαγητό έπαιζε με τα παιχνίδια της και τον κάτασπρο σκύλο της το Ρόκυ.

Ο Ρόκυ είναι ένας πολύ αστείος, παιχνιδιάρης και χαριτωμένος σκύλος που όπου μυριστεί φαγητό τρεχάλα στο σημείο και στο πιάτο!

Η μαμά έρχεται να της προσφέρει το φαγητό και η Σοφία έτοιμη από την πείνα της ορμάει στο φαγητό για να μην της το πάρει ο Ρόκυ. Σοφία μου τι είπαμε πιο πριν; Αν δεν θυμάσαι θα σε

θυμίσω γιατί πρέπει να γίνει συνήθεια. Δεν πλένουμε τα χέρια μας όταν παίζουμε ή οπουδήποτε ακουμπήσουμε;

- Ναι μαμά αλλά ξέχασα.. δεν θέλω να φάω θα πάω έξω στην αυλή να παίξω ή απέναντι στο πάρκο. Η Σοφία σκεφτική και λίγο θυμωμένη φεύγει.
- Η μαμά αγχωμένη και λυπημένη την τρέχει και την προλαβαίνει και κάθονται στο πάρκο να μιλήσουν.
- Σοφία μου πες μου τι έπαθες ξαφνικά και δεν θες να φας το φαγητό σου; Γιατί θύμωσες; Πες μου να σε βοηθήσω.
- Ε, μαμά δεν θέλω να μιλήσω.
- Σοφία μου, δεν γίνεται να μην μου πεις, δεν θα σου θυμώσω θα σου εξηγήσω αφού είμαστε φίλες.
- Εντάξει μαμά θα σου πω. Θέλω να παίξω στη φύση, να χαρώ τα λουλούδια, την άνοιξη τώρα που ήρθε αλλά..
- Τι αλλά μικρή μου; Αγωνιώ πες μου.
- Σκέφτομαι, ακόμη που σε λίγες μέρες έχω και τα γενέθλιά μου και δεν θα δω τις φίλες μου να γιορτάσουμε και να διασκεδάσουμε, να παίζουμε. Μετρούσα τόσο καιρό τις μέρες και τώρα ήρθε ο κορωνοϊός.
- Μικρή μου δεν μας είπαν ότι θα μείνουμε πάντα σπίτι και δεν θα πηγαίνουμε σχολείο! Θα μας πουν οι ειδικοί, σε λίγες μέρες ξανά αλλά είναι πολύ σοβαρή ασθένεια και πρέπει να προσέχουμε. Ακόμα, ούτε έξω στη φύση δεν μπορούμε να παίζουμε. Πρέπει να μένουμε στο σπίτι και να προσέχουμε όλοι να δούμε τι θα γίνει. Ως τότε για τα γενέθλιά σου έχουμε ακόμα 36 μέρες! Λοιπόν, θα πάμε σπίτι να πλύνουμε χεράκια και να καθίσουμε να φάμε. Συμφωνούμε;
- Ναι, μαμά συμφωνώ και συγγνώμη!
- Εντάξει κορίτσι μου και θα σου δώσω και μια συμβουλή τώρα που είσαι μικρή και να την έχεις πάντα στο μυαλό σου! Δεν τα παρατούμε εύκολα με ότι πρόβλημα εντοπίσουμε μπροστά μας αλλά προσπαθούμε για το καλύτερο!

Οι μέρες περνάνε ανέμελα, ξέγνοιαστα και ξεκούραστα με την μικρή Σοφία και την οικογένειά της να παίζουν εκπαιδευτικά παιχνίδια, κρυφτό με τον πανέξυπνο σκύλο της μένοντας στο σπίτι.

Μια μέρα όμως η Σοφία έζησε και μια μεγάλη περιπέτεια αφού κάποιες φορές λόγω του εγκλεισμού της στο σπίτι έκανε και τις τρέλες της!!

Η μικρή Σοφία ένα πρωινό καθόταν στο σαλόνι να διαβάσει, η μητέρα της έκανε δουλειές και ο μπαμπάς της ήταν στον κήπο. Η Σοφία βαρέθηκε ξαφνικά καθώς διάβαζε για ώρες ... και διερωτήθηκε που είναι ο Ρόκυ και δεν ήρθε στο σαλόνι. Ρώτησε την μαμά της και της είπε ότι κάπου θα παίζει. Τελικά, βρήκε τον Ρόκυ έξω στον κήπο κάνοντας παρέα στον μπαμπά της που φύτευε λουλούδια.

Κατά το μεσημέρι κάθισαν όλη η οικογένεια για φαγητό. Βοήθησε την μαμά της να καθαρίσουν τα πιάτα και μετά έφαγαν το γλυκό τους. Μετά πήγαν για μεσημεριανό ύπνο όλοι τους όπως συνήθιζαν, για να ξεκουραστούν λίγο.

Η μικρή Σοφία όπως πάντα, σηκώθηκε πρώτη το απόγευμα και βλέπει ξαφνιασμένη, ότι ο Ρόκυ λείπει από το δωμάτιο της. Τότε κοίταξε σε όλο το σπίτι γιατί υποψιάστηκε ότι κρύφτηκε κάπου. Ξαφνικά βλέπει την πόρτα της κουζίνας ανοικτή. Βγήκε έξω και αφού κατάλαβε ότι δεν ήταν στον κήπο ανησύχησε και άρχισε να κλαίει.

Καθώς έκλαιγε σκεφτόταν ... ότι ήταν ο μόνος της φίλος, η μόνη της συντροφιά όλες αυτές τις μέρες. Δεν μπορούσε να φανταστεί τη ζωή της χωρίς το Ρόκυ! Τον είχε από τότε που ήταν κουταβάκι και ήταν το δώρο που πήρε από τη γιαγιά της, όταν έκλεινε τεσσάρων χρονών.

Όμως, χωρίς να σκεφτεί καθόλου τις συνέπειες βγήκε έξω να τον ψάξει. Κοντά από το σπίτι της είχε ένα μικρό πάρκο. που οδηγούσε στο δάσος. Αρκετές φορές είχε πάει εκεί με τους γονείς και τη γιαγιά της για πικ νικ.

Έτρεχε και φώναζε «Ρόκυ, ... Ρόκυ», αλλά τίποτα, εξαφανισμένος.

Ξαφνικά ακούει ένα κλάμα και υποψιάστηκε ότι θα ήταν ο Ρόκυ. Έτρεξε ακολουθώντας τον ήχο και είδε ένα μικρό καφέ κουταβάκι. Το λυπήθηκε πολύ και το πήρε στην αγκαλιά της. Σκέφτηκε ότι κάποια σκυλίτσα το εγκατέλειψε.

Οι ώρες περνούσαν, νύχτωνε και η Σοφία χάθηκε στο δάσος όπου δεν έβρισκε τον δρόμο για τον γυρισμό.

Παράλληλα, στο σπίτι της οι γονείς της όταν κατάλαβαν την απουσία της ανησύχησαν πολύ και φοβήθηκαν για το κοριτσάκι τους. Ο Ρόκυ εντωμεταξύ, είχε γυρίσει στο σπίτι και έκλαιγε γιατί δεν έβλεπε τη Σοφία. Οι γονείς της μη μπορώντας να παρακούσουν τα περιοριστικά μέτρα και να βγούνε να την ψάξουν, τηλεφώνησαν στην αστυνομία για να δηλώσουν την εξαφάνισή της. Οι αστυνομικοί της γειτονιάς κατέφθασαν και ξεκίνησαν όλοι μαζί να ψάχνουν τη μικρή Σοφία.

Η Σοφία χαμένη στο δάσος και μη μπορώντας να κάνει τίποτα κάθισε κάτω από ένα δέντρο τρομαγμένη και φοβισμένη. Δεν άντεξε τη μεγάλη της στεναχώρια και παρέα με το καφέ κουταβάκι άρχισε να κλαίει. Δεν είχε κλάψει ποτέ ξανά τόσο πολύ. Ξαφνικά βλέπει στο βάθος του δάσους ένα φως και ένιωσε μεγάλη χαρά, ελπίζοντας ότι κάποιος μπορούσε να την βοηθήσει.

Τότε σηκώθηκε και ακολούθησε το φωτεινό σημείο. Φτάνοντας, βλέπει ένα σπίτι με μια οικογένεια να κάθεται μπροστά από ένα τζάκι. Μπορεί να ήταν άνοιξη αλλά το βράδυ έκανε αρκετό κρύο. Χτύπησε την πόρτα και ο οικοδεσπότης της άνοιξε. Η Σοφία τους διηγήθηκε την ιστορία της και την συμβούλεψαν να πάρει τηλέφωνο τους γονείς της. Πριν προλάβει να σηκώσει το ακουστικό, άκουσαν δυνατές φωνές μέσα στο δάσος. Αμέσως, βγήκαν όλοι έξω να δουν τι συμβαίνει.

Το όνομα «Σοφία» ηχούσε παντού. Τότε η Σοφία κατάλαβε ότι οι γονείς της την αναζητούν. Δεν πέρασε πολλή ώρα και ξαφνικά τους βλέπει και τρέχει αμέσως στην αγκαλιά τους. Μαμά: Σοφία μου γιατί μας το έκανες αυτό; Γιατί έφυγες από το σπίτι χωρίς να μας πεις τίποτα;

Μπαμπάς: Δεν έχουμε πει τόσες φορές ότι αυτές τις μέρες δεν βγαίνουμε από το σπίτι για κανένα λόγο; Και αν χρειάζονται κάτι γιατί δεν μας το ζήτησες και έφυγες κρυφά; Επίσης ποιου είναι αυτό το κουταβάκι που κρατάς;

Σοφία: Χίλια συγγνώμη. Σας υπόσχομαι ότι δεν πρόκειται να το ξανακάνω και να το σκάσω κρυφά από το σπίτι. Έχασα το Ρόκυ, τον έβαχνα παντού, δεν τον έβρισκα και η μόνη λύση ήταν να φύγω και να έρθω να τον ψάξω εδώ. Το κουταβάκι το βρήκα εγκαταλελειμμένο μέσα στο δάσος και το πήρα γιατί το είδα φοβισμένο. Σας παρακαλώ αφήστε με να το πάρουμε μαζί μας. Είμαι σίγουρη ότι όταν βρούμε το Ρόκυ θα κάνουν απίστευτη παρέα και θα αποκτήσει κι αυτό μια οικογένεια.

Μαμά: Ο Ρόκυ γύρισε μόνος του στο σπίτι και είμαι σίγουρη ότι σε περιμένει. Όσο για το καφέ κουταβάκι μπορείς να το πάρεις μαζί σου! Είναι πολύ όμορφο που αγαπάς και νοιάζεσαι για τα ζώα.

Η Σοφία τότε ανακουφίστηκε και πήρε μεγάλη χαρά που θα ξαναέβλεπε το αγαπημένο της σκυλάκι. Ακόμη ευχαρίστησε τη μαμά της που δέχεται το καφέ κουταβάκι, ως ένα νέο μέλος της οικογένειας.

Ζήτησε συγγνώμη από τους αστυνομικούς για την αστραπιαία φυγή της.

Η Σοφία και οι γονείς της ευχαρίστησαν την οικογένεια του δάσους που προθυμοποιήθηκαν να τη βοηθήσουν και όλοι μαζί γύρισαν στο σπίτι.

Η Σοφία όταν κατέφθασαν στο σπίτι πήρε μια μεγάλη αγκαλιά το Ρόκυ και άρχισε να κλαίει. Μόνο που αυτά τα δάκρυα ήταν δάκρυα χαράς και συγκίνησης. Του σύστησε και τον καινούργιο της φίλο τον Μαξ όπως τον ονόμασε και ο Ρόκυ κούνησε την ουρά του από τη χαρά του.

Όλη η οικογένεια θα θυμάται για πάντα αυτή την περιπέτεια!

Περνούσαν οι μέρες και δυστυχώς μέρα με την μέρα τα κρούσματα αυτής της αρρώστιας αυξάνονταν ραγδαία όπου οι ειδήσεις ανακοίνωναν συνεχώς αυστηρά μέτρα, περιορισμούς και ότι συνεχίζει η καραντίνα στο σπίτι για ακόμα ένα μήνα. Η μικρή Σοφία δεν άντεχε αυτό τον εγκλεισμό στο σπίτι.. γιατί αρχικά νόμιζε θα είναι για λίγες μέρες.

Έτσι σκεφτόταν να βγαίνει συνεχώς για περιπάτους, να πηγαίνει βόλτες και ποδηλασία στο πάρκο, και να παίζει ανέμελα αφού ήταν και άνοιξη!

Τα τελευταία μέτρα που καθορίστηκαν ήταν μια έξοδος την μέρα για τις πιο βασικές μετακινήσεις και για την προμήθεια ειδών πρώτης ανάγκης! Έτσι, οι γονείς της την συμβούλευαν συνεχώς να μην βγαίνει έξω, μόνο στην αυλή να κάνει ποδηλασία και να πηγαίνουν περίπατο όλοι μαζί. Ακόμα της είπαν να αντέξει μέχρι να περάσει αυτή η κατάσταση, για να συναντηθούν με όλους όσο πιο νωρίς γίνεται!!

Μετά από αρκετές μέρες που πέρασαν και υπάκουσε η μικρή Σοφία για το καλό όλων ήταν πολύ στεναχωρημένη. Αφότου έμειναν δύο μέρες πριν τα γενέθλιά της συνειδητοποίησε ότι δεν θα μπορούν να είναι στα γενέθλιά της ο παππούς, η γιαγιά, οι νονοί και τα ξαδέρφια της.

Οι γονείς της είπαν ότι πρέπει να μένουμε στο σπίτι και να μην είμαστε συνεχώς με κόσμο, γιατί πιθανόν να κολλήσουν το μικρόβιο και να το μεταδώσουν στους παππούδες που είναι μεγάλοι στην ηλικία και θα κινδυνεύει η ζωή τους. Έτσι οι γονείς, της υποσχέθηκαν ότι κατά κάποιο τρόπο θα τους δει από κοντά και από απόσταση. Η μικρή Σοφία χάρηκε τόσο πολύ που ούτε κατάλαβε πώς θα τους δει από «κοντά».

Έτσι έφτασε η μέρα των γενεθλίων της μικρής Σοφίας που έκλεινε τα οχτώ! Ήταν πολύ χαρούμενη, ευτυχισμένη, έβαλε τα όμορφα της ρούχα και έπαιξε λίγο με τα ηλεκτρονικά της παιχνίδια, ώσπου να φτάσει η ώρα 5 και να σβήσει τα κεράκια της!

Παρόλα αυτά που πέρασαν τόσες μέρες οι γονείς με τα καμώματα της μικρής Σοφίας, έφτασε η μεγάλη μέρα! Κάθισαν όλοι μαζί να σβήσει τα κεράκια με την παρουσία των παππούδων μέσα από την κάμερα του υπολογιστή! Της επιφύλαξαν όμως και μια μικρή έκπληξη! Στην κάμερα εμφανίστηκαν οι νονοί αλλά και τα ξαδέρφια της μικρής Σοφίας με τους θείους και τις θείες. Χαρούμενοι όλοι μαζί της ευχήθηκαν και έσβησε τα οχτώ της κεράκια κάνοντας και την προσωπική της ευχή!!

Επίσης, οι γονείς της της επιφύλαξαν δύο εκπλήξεις ακόμη! Της έδωσαν ως δώρο γενεθλίων τρία βιβλία και της άρεσαν πάρα πολύ! Αυτά τα είχε ζητήσει από καιρό ανάφερε η μαμά της! Η άλλη έκπληξη ήταν ότι της υποσχέθηκαν ότι μετά από αυτό τον εγκλεισμό στο σπίτι θα της κάνουν ένα μεγάλο πάρτι με τις φίλες και τους φίλους της!!

Έτσι με την σειρά της η μικρή Σοφία τους ευχαρίστησε όλους, τους ευχήθηκε ότι σύντομα θα βρεθούν από κοντά και τους είπε και ένα ποίημα.

Ένα έχω να σας πω μείνετε στα σπίτια σας,
και νικητές θα βγούμε,
γιατί περιμένουν μας πολλές χαρές
σύντομα να δούμε!!

Της ευχήθηκαν όλοι τα συγχαρητήρια τους ξαφνιασμένοι και ενθουσιασμένοι και της είπαν ότι απέκτησε και δημιουργικό ταλέντο στο να γράφει ποιήματα αυτό τον καιρό!

Μετά που τελείωσαν τα τηλέφωνα έκοψαν την τούρτα, έφαγαν, έπαιξαν επιτραπέζια παιχνίδια και συνέχισαν την μέρα τους οικογενειακά με διάφορες δραστηριότητες!

Η ναζιάρα Σοφία ευχαρίστησε τους γονείς της για όλα και τους ζήτησε και ένα μεγάλο συγγνώμη για τις αταξίες της όλο αυτό τον καιρό! Έτσι ευχή της είναι σύντομα να βγουν έξω όλα τα παιδιά και να παίζουν, να χαρούν την φύση, να δουν τους παππούδες και τις γιαγιάδες τους, τα ξαδέρφια τους και να ανταλλάξουν τα νέα τους!

Επίσης το μήνυμα που στέλνει και θα το λέει είναι: ότι ο κορωνοϊός είναι εγωιστής και μόνο όλοι μαζί ενωμένοι μπορούμε να τον καταπολεμήσουμε και να του πάρουμε την... «κορώνα».